

Tôi biết cấp bậc của anh Tri là Đại Tá vì anh ở khu bỏ lục. Chỉ biết đại khái trước 1975, anh làm việc tại Bộ Tư Lệnh, Khối Phòng không! Chỉ có thế. Sau này, khi qua Mỹ, đọc những bài viết của anh đó đây, tôi mới vỡ lẽ anh là một hoa tiêu khu trục tài năng và nhiệt huyết, từng đào tạo nhiều hoa tiêu giỏi cho quân chủng (như KQ Lê Bá Định) và từng chỉ huy Đệ nhất Phi Đoàn Khu Trục 514 Phương Hoàng gồm những phi công tài ba của ngành Khu Trục KLVNCH.

Thời ở trại Hà Tây và trại Xuân Lộc, dáng anh Tri đen và gầy tong. Anh ít nói và hay cười. Anh nói giọng miền Nam nhỏ nhẹ và điềm đạm nên gọi anh là “chị Ba Tri” có vẻ thích hợp hơn là “ông già Ba Tri”!

Chúng tôi cùng ra trại vào năm 1988 thì phải. Tôi không biết anh đi chương trình HO năm nào. Năm 1992, tôi định cư bên Saint Louis bang Missouri thì mới biết anh đang ở Cali qua các bài viết của anh trên các Đặc San Không Quân.

Vào khoảng năm 2000, sau khi về hưu, anh tìm tôi học hỏi về vi tính và đùng một cái, anh cho ra đời trang nhà mang tên “Bạn Già Không Quân”, với chủ trương thắt chặt tình quân chủng, giữ vững lập trường và cùng học hỏi giải trí những điều bổ ích ở tuổi cuối đời. Bạn Già Không Quân nhanh chóng trở thành một Tổ Ấm và là Nơi Gặp Gỡ hằng ngày cho hầu hết các cánh chim tự do xa xứ. Đại đa số KQ có tuổi đều vào xem và viết bài tô điểm cho trang nhà này, mà theo tôi thì nhà văn KQ Mê, tức niên trưởng Đại tá Trần Phước và niên trưởng Đăng Văn (Đại tá Đặng Văn Hậu)..., là hai trong những nhân vật cột trụ của BGKQ. Hình như cái tên bình dị thân thương của trang nhà là do Mê gợi ý đặt tên cho đó!

Cũng có người hiểu lầm “Bạn Già Không Quân” chỉ dành cho mấy ông già KQ lắm cảm. Không, không phải thế! “Bạn Già” mà theo mấy niên trưởng từng du học bên Pháp thì chữ này dịch từ chữ Phú Lãng Sa là

“Mon Vieux”. Mon vieux là loại bạn thân nhất, tri kỷ nhất và thủy chung nhất. Trong thời chiến, không quân yểm trợ hỏa lực cho Bộ Binh, Thủy Quân Lục Chiến, Nhảy Dù, Biệt Động..., những chiến hữu này trước sau cũng vẫn là những “bạn già” của KQ!

Một điều đặc biệt là, niên trưởng Nguyễn Quang Tri tự bỏ tiền ra mua đất cất nhà và trang bị máy móc để trở thành trang chủ. Anh cho tôi biết là anh không muốn bị ràng buộc (hoặc phụ thuộc) vào các tổ chức hay hội đoàn nào. Vì là một trang nhà private, anh chỉ post những bài viết hoặc tài liệu thể hiện đúng quan điểm và lập trường và sở thích của anh. Nói cho cùng, quan điểm, lập trường và sở thích của anh cũng là của đại đa số anh em không quân chúng tôi.

Vào khoảng 2005, 2006 gì đó, trang nhà BGKQ gặp trắc trở sao không rõ mà có tin đồn rằng, cá nhân tôi sẽ được trao “ấn kiểm” để tiếp tục điều hành trang nhà BGKQ! Tội giạt nẩy mình như bị chạm điện! Tự xét mình không sao có đủ khả năng chuyên môn, kiến thức và kinh nghiệm về quân chủng như anh Nguyễn Quang Tri thì làm sao mà handle nổi một trang nhà với nhiều tính kỹ thuật và nhiều áp lực từ mọi phía? Sau cuộc điện đàm, tôi giới thiệu với anh Tri Queenbee Đặng Quỳnh vẫn thường thấy xuất hiện trên các trang điện tử KQ, là người có khả năng và có lập trường Quốc gia Dân tộc, nếu được thì sẽ thay anh điều hành trang nhà BGKQ. Anh Tri OK.

Nhưng sau đó, không biết lý do sao, câu chuyện bàn giao BGKQ không thấy đề cập đến, và BGKQ lặng lẽ bay vào hư vô tháng 7 năm 2007 thì phải!

Khi hay tin buồn này, tôi nhớ có ghi một vài xúc cảm nói lên lòng biết ơn về đóng góp và sự đột tử của BGKQ qua tựa đề “Khóc Bạn Già Không Quân” và gửi cho anh Tri. Bài thơ này tôi không tìm thấy lưu trong máy computer của tôi nữa. Quý niên trưởng hoặc quý chiến hữu nào còn lưu trữ thì xin vui lòng phổ biến để cùng tưởng niệm một cánh chim từng “Sắt son một dạ